

Information, 22. maj 1995

Billeder fra et lille årti

Turéli i 469

Ludvigsen
kikkert. En ny
sammenhæng af
prosaskitser og
digte

NY BOG

AF PETER POULSEN

Greatest Hits, dette af pladeindustrien lancerede begreb, er ofte skuffende, fordi hittene, vristet ud af deres oprindelige sammenhæng, kan skabe inflation og fordi der, når det handler om kvalificerede sager, er delte meninger om, hvad der er kulminationer og hvad der ikke er.

I det nye udvalg af Dan Turéli-tekster: *Onkel Danny fortæller*, der udkommer i dag, har redaktør Jakob Ludvigsen undgået det inflatoriske ved at skabe en ny sammenhæng af prosaskitser og digte i den særligt turellske mundart, der udviklede sig omkring Vangede Billeder fra midten af 70'erne; han har simpelt hen ladet de valgte stykker tegne et lille årti, en epoke og dens stemninger.

Dan Turéli startede karrieren som krønikeskriver, columnist, kaldet det, hvad De vil, hos Ufer i Corsaren, som også lancerede den første Onkel Danny-fortæller-bog i 76. Siden rendyrkede Turéli denne journalistiske side af sit talent i *Politikens i byen*. Hvad han dér udrettede, er blevet tydeligt, nu han ikke er mere.

En ægte fortæller

At Dan Turéli tilhørte et gammelt laug af ægte fortæll-

lere, er man ikke i tvivl om, når man genlæser og, for sit indre, hører disse skrøner fulde af realia, men med de små forskydninger og forstørrelser, der gør hukommelse til erindring. Beretningen om forfatterens karriere som tæppeklipper i Daells Værehus under ølstrejken er en klassiker og det novellistiske portræt af ornitologen m.m.m. Villadsen mod bogens slutning er fremdeles et mestersykke i melankoli.

Der er god grund til at fordybe sig i disse snapshots fra fortrinsvis Københavns forstæder og de bevægede år mellem 65 og 73, da så meget ændredes og så mange trivialiteter gennem Dan Turéli – og andre, men det er ham, det handler om her – løftedes og filtreredes til poesi og en generation fik mæle og identitet, og det er ikke uinteressant at se Ludvigsen prioritet, selv om jeg har svært

ved at følge ham, når han i sit korte forord postulerer, at de indsamlede stykker primært er morsomme. Jeg synes, det fine ved Turéli faktisk var, at han *sekundært* var morsom, og at det er derfor, så meget af det, som flød med døgnene alligevel lader sig læse flere år efter.

Men det skal nu ikke skille os ad. Sammen med *Just a Gigolo*, der kom for en måneds tid siden og bragte nyt om Dan Turéli, er *Onkel Danny Fortæller* med sin cementering af myten herlig læsning både for den, der kendte digteren og slugte ham fortløbende, om jeg så må skrive, og for den, der står på her.

■ Dan Turéli: *Onkel Danny fortæller – Greatest Hits. Udvalg v. Jakob Ludvigsen. 253 s. 198 kr. Borgens Forlag.*